Kära allihop,

jag heter [ditt namn], jag är Saras storasyster – och idag också hennes stolta förlover.

Sara, jag har följt dig från första vingliga steg till de där stadiga, målmedvetna kliven genom livet. Du har alltid varit varm och omtänksam, men också den som bestämmer riktningen och springer först när det blåser. Och så kom Marcus. Lugnet. Tålamodet. Påhittigheten. Plötsligt sprang du inte ensam längre – ni sprang tillsammans.

Ni möttes i löpargruppen i Slottskogen. Jag minns hur du beskrev honom, Sara: “Han springer som om han lyssnar mer på människorna bredvid än på klockan.” Det var då jag tänkte: den här killen stannar.

Sen kom allt som så naturligt blev “ni”. Första resan till Lissabon, då ni blev lika förälskade i kullerstensgator och kaffe som i varandra. Flytten året därpå, med kartonger, skratt och kompromisser. Katten Miso som flyttade in och bestämde att soffan egentligen tillhör henne. Och förlovningen på en brygga i Bohuslän, där havet höll andan samtidigt som ni sa ja i hjärtat, långt innan ringen satt på fingret.

Marcus, du vann inte bara Saras hjärta. Du bestämde dig för att vinna familjen också – genom magen. Att du lärde dig mormors kanelbulsrecept... Det säger allt. Det är omtanke, tålamod och en skopa mod. Och ja, bullarna blev nästan lika bra som mormors. Nästan.

Det jag älskar med er är hur enkelt ni gör det svåra. Ni springer lopp, men ni jagar inte varandra – ni håller takten. Ni testar nya kaffebarer och hittar alltid tid för ett “hur mår du egentligen?”. Ni lagar vegetariska middagar och smaksätter

vardagen med humor, respekt och nyfikenhet. Sara, du får Marcus att våga drömma högre. Marcus, du får Sara att landa mjukt.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Som storasyster vill jag säga en sak till er båda: Fortsätt göra som ni gör. Spring när livet bjuder motvind, men spring tillsammans. Välj varandra varje dag – i köket, i köerna, i samtalen sent på kvällen. Bygg ett hem där det alltid finns plats för en kopp kaffe till, en idé till, en kram till.

Och när livet känns som en uppförsbacke i Slottskogen – påminn er om Lissabon, om Miso som stryker runt fötterna, om bryggan i Bohuslän. Om varför ni började. Om hur ni ser på varandra nu.

Så, kära vänner, låt oss höja våra glas.

För Sara och Marcus – för kärleken som är varm och modig, lugn och lekfull. Må era steg alltid hitta varandra, och må era hjärtan alltid hinna ikapp.

Skål!

Detta tal skapades med brollopstal.se.Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu påbrollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se